

ŽIVOT BY MOHL BÝT
TAK KRÁSNÝ
DENÍK RUTH MAIEROVÉ

„Deníky si píšou dva typy lidí. Někteří píšou opravdu z niterného rozpoložení. Jiní v tajné naději, že jejich deník jednou objeví neznámý mecenáš a udělá z něj senzaci a vzor bůhvíjakých panenských a stydlivých pocitů. Občas patřím k těm prvním, občas k těm druhým.“

42. Glos

Forense De arrestur
Alle mannlige foder fra 16 - 72
e foretninge er strengt. Det er ikke tilladt
at forbrude ikke. Det er ikke tilladt
at bli bare kran. — Jy & i foren
over a vore fode. Jy, det er ikke tilladt
at bli. Jy kan ga' fode elv og drikke
at a' fode i stave. — Jy fode en
fode omak i nummen. Det er det
nasmålet. Jy bli i det fode, n
at i arrestur fode i jern. Jy fode
fode. Jy omak, assimilation! Jy
e, fode kapitalisme. A! La oss bare
fode. Jy, det er ikke tilladt a' hode om
kr, og fode martyre. Det er a'
t. Det er om ikke om som, om slepe
elie kran om.

Man undertrykke menneske
menings skell. Man, slår kran om
a' fode fode land. Men man
ikke; man fode ikke menneske fode
hve de v. Fode de har fode hode fode

Elche fode vore omak
ry. Det er til a' bli i
foren.

At fode
At de ikke er bli i
me sam en 17 år
Jy skal a' sam en
fode.

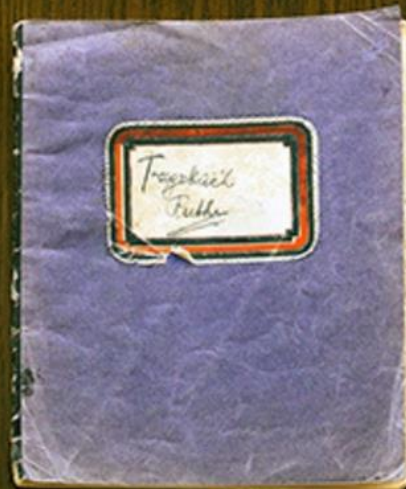
Wen
fode omak. Omak
ad fode nekt, dan
v. nikt er fode fode
at fode omak fode
De fode it dode
fode vhen. Im Rahne
fode. Im Rahne dode
dode fode, dode vhen
Jy omak vrid dan
vrid nikt vrid, vrid
vhen vrid vhen
nikt fode vhen
vhen vhen vhen

Ruth se narodila roku 1920 ve Vídni do asimilované židovské rodiny. Její otec Ludwig pocházel ze Žarošic na Moravě, kde Ruth strávila u příbuzných část dětství.

Byla umělecky a empaticky zaměřená. Zajímal se o literaturu, divadlo, film, ráda malovala a lyžovala. Pomáhala jako dobrovolnice v ústavu pro slepé děti.

Její deníkové záznamy z let 1933-1942 byly zařazeny na seznam UNESCO. Žáci ze Žarošic uspěli s vlastním výzkumem o rodině Maier v projektu Zmizelí sousedé a prezentovali jej v památníku Jad Vašem v Jeruzalémě.

Deníkové sešity 1933-1942:

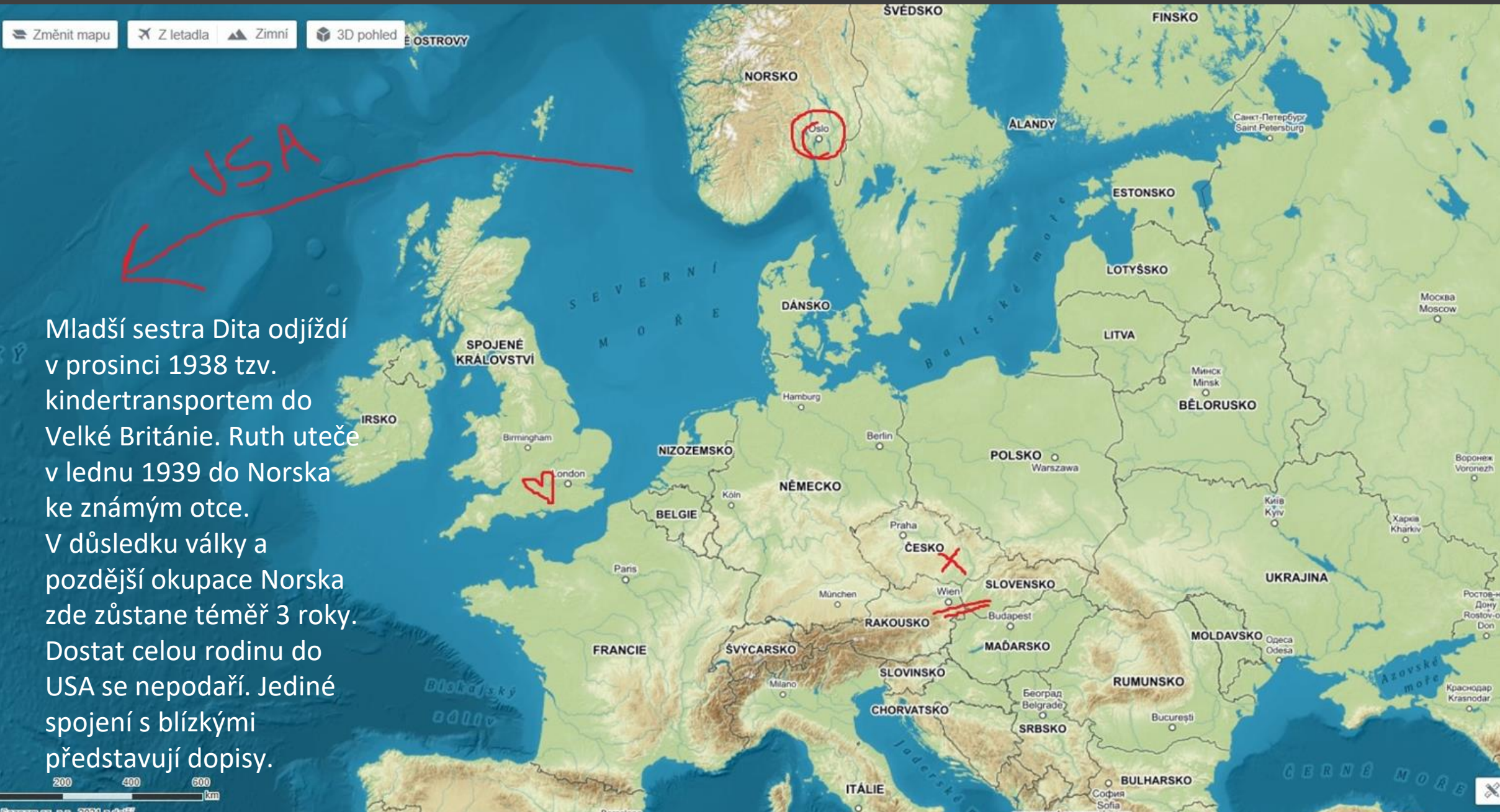
- témata blízká myšlenkovému světu dospívajících dívek – vztahy v rodině, s kamarádkami, prázdniny u prarodičů na Moravě, vlastní fyziologické proměny, reflexe předčasné ztráty otce a v neposlední řadě úvahy o budoucnosti, životních cílech, prioritách a snech
- po anšlusu Rakouska v březnu 1938 změna tónu záznamů, reflektují změnu postavení židovské menšiny, politiku nacistického Německa v Evropě, útoky na Židy, odráží pocity nespravedlnosti a vnitřního vzdoru
- leden 1939-listopad 1942 deníky a dopisy z Norska, hluboký pocit osamění, reflexe okupace Norska, hledání vztahů a domova, znechucení nad dalším pronásledováním Židů

Ruth: „Kolem lidského těla, kolem rozmnožování panuje tajuplné temno. Ano, především kolem plození a pohlavního styku. A přitom tady by mohla škola být tolik užitečná. Některá děvčata v tom dokonce ani v sedmé třídě nemají ještě jasno. Proč se v takovém případě nedá zajít za učitelkou a zkrátka a dobře jí říct: Paní profesorko, v tomhle nebo tamtom se nevyznám. Jakým prasárnám, nepřístojnostem, pochybám atd. by se dalo zabránit, kdyby se už dříve probíralo rozmnožování do všech podrobností.“

Vnitřní hlas: „Zapomínáte ale na jedno, totiž že tento návrh je bohužel neproveditelný. Třináctiletá dívka. Chcete-li se vyjadřovat k tomuto tématu, budete čelit osamocenému trapnému mlčení, pak možná pomrkávání, tichému smíchu. Zapomínáte, že děvčata se už při slově „prsa“ vždycky legračně rozchichotají.“

Ruth: „Ano, a čím je to vina? Odstraňte všechno dvojznačné, slizké, co souvisí s pohlavím. Probírejte tuto otázku jako jakoukoli jinou, jako dělení buněčného jádra u řas. Proč o tom učitelky nemluví? Vždyť je nápadné, že se mluví o rozmnožování všeho možného, kapradí, řas, mšic, jenom o rozmnožování člověka ne. My, mládež, chceme školu, která nám pomůže s nejasnostmi. Ne školu, která nám servíruje pravidla a vzorečky, nýbrž takovou školu, která nás propojí se současností.“

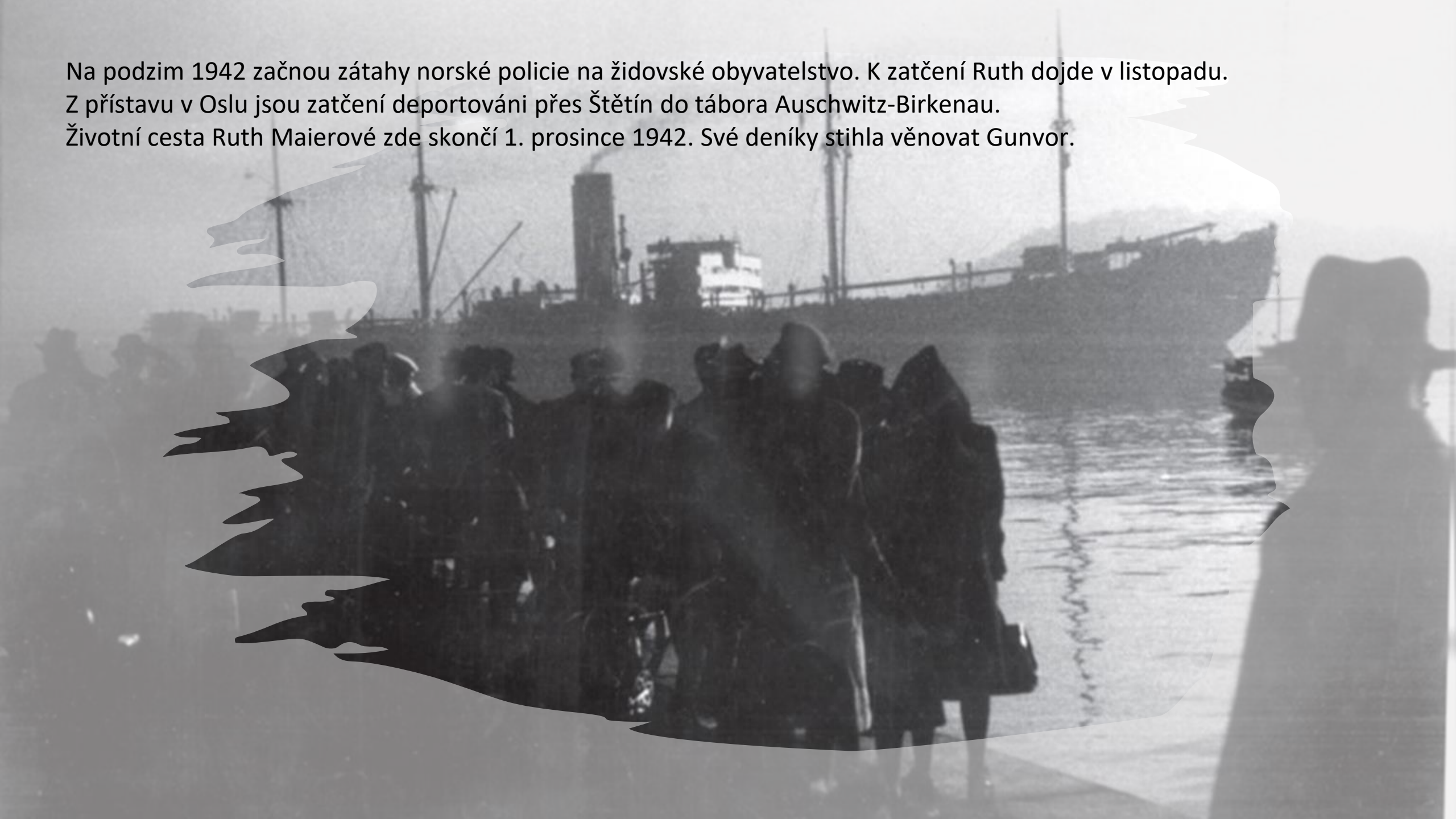

Mladší sestra Dita odjíždí
v prosinci 1938 tzv.
kindertransportem do
Velké Británie. Ruth uteče
v lednu 1939 do Norska
ke známým otce.
V důsledku války a
pozdější okupace Norska
zde zůstane téměř 3 roky.
Dostat celou rodinu do
USA se nepodaří. Jediné
spojení s blízkými
představují dopisy.

Při práci na norském venkově se v rámci povinné
pracovní služby pro mladé ženy Ruth seznámí
s Gunvor Hofmo. Je to osudové setkání... pro obě.

Na podzim 1942 začnou zátahy norské policie na židovské obyvatelstvo. K zatčení Ruth dojde v listopadu. Z přístavu v Oslu jsou zatčení deportováni přes Štětín do tábora Auschwitz-Birkenau. Životní cesta Ruth Maierové zde skončí 1. prosince 1942. Své deníky stihla věnovat Gunvor.

ŽIVOT BY MOHL BÝT
TAK KRÁSNÝ

DENÍK RUTH MAIEROVÉ

„Myslím, že věřím ve znovuzrození. Je zvláštní, že smrt vidíme jen před sebou. Je taky za námi. Všechno, co se stalo před tvým životem, je smrt. Zapamatuj si to. Kdo ti dokáže, že před tebou existoval život? Neupínej se na minulost. Vždycky konej něco nového. Dělej všechno sám od sebe. Nevěř neznámému. Věř sám sobě. Před tebou byla smrt, po tobě přijde smrt. Jenom ty jsi život. Žij! Žij krásně! Proměň svůj život v život s velkým Ž.

To je bláznivé. Nebo ne?“

Ruth Maierová